

Hr. Vesselbo har ligesom ikke rigtig forstået, at når vi var tilfreds med forhandlingslinjerne omkring Johannesburg, er det, fordi det er en automatisk videreførelse af den forhandlingslinje, vi lagde. Men det, der er troværdighedsproblemet, er ikke forhandlingslinjen, det er ikke indholdet i forhandlingspositionerne. Det er, at den regering, der skal føre det frem, har brugt det sidste halve år på at ødelægge Danmarks position som foregangsland vedrørende ulandsbistand, miljøindsats og national bæredygtighedsplan. Det er det, der er troværdighedsproblemet. Og det burde man egentlig godt kunne forstå, selv om man er hr. Vesselbo

Hr. Troels Lund Poulsen har også misforstået det dér med dialog og forhandling. For mig er det sådan, og det er i virkeligheden lidt det samme med folkeskoleforhandlingerne, at hvis man vil have en ordentlig dialog, forudsætter det, at der er nogle, der har nogle holdninger, de kan lægge på bordet, som man kan prøve af med hinanden. Derfor er det ikke at skabe basis for en ordentlig dialog mellem Europa og USA bare at snakke den nuværende amerikanske regering efter munden, vel vidende at de synspunkter, der er i Europa, i langt højere grad afspejles af det, jeg citerede fru Albright for, det, jeg citerede Chris Patten for. Og jeg kunne måske også citere Solana fra hans besøg forleden, hvor han omkring udsigterne til en amerikansk militærinvasion i Irak sagde: I Europa har vi jo en noget anden opfattelse af, hvordan man skal gribe det problem an.

Kl. 0.25

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Det var da rart, at vi endelig kunne få et klart svar. Det kan så undre mig, at det har taget så lang tid ikke bare i dag, men også i tidligere debatter at få at vide, at Socialdemokratiet nu bakkere op om Danmark år 2010.

Så går jeg ud fra – for det var jo ikke specifikt – men jeg går ud fra, at det også gælder alle punkterne, herunder også, at der skal være en afdæmpet vækst i den offentlige sektor.

Så kan jeg bare ikke forstå, at hr. Mogens Lykketoft er så forbitret over, at denne regering har været så flabet, at den har bedt kommunerne om at overholde den aftale, som den daværende regering indgik med dem. Jeg tager det lidt som en underkendelse af den daværende finansminister, at hr. Mogens Lykketoft ikke mener, at afta-

len var god nok, når nu hr. Mogens Lykketoft ikke mener, at den er værd at overholde.

Er sandheden den, at hr. Mogens Lykketoft nu i retorikken siger: Ja, vi ønsker et lavere offentligt forbrug, men i virkeligheden vil vi vende det blinde øje til – præcis på samme måde, som det foregik i de år, hvor hr. Mogens Lykketoft var finansminister, og i den tid, hvor statsministeren var hr. Poul Nyrup Rasmussen.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Hr. Mogens Lykketoft beder om, at man kommer med penge, når man beder kommunerne om at lave nye initiativer. Det vil denne regering selvfølgelig også gøre.

Men denne regering har ikke i forhold til år 2002 pålagt kommunerne én eneste ny opgave; det er jo sandheden. Og vi har ikke taget én eneste krone fra dem, vi er kommet med 500 mio. kr. mere end det, som den tidligere regering var kommet med. Måske netop på den baggrund kan man undre sig, og måske også, når man tænker på hr. Mogens Lykketofts partifælle, der dengang var formand for Kommunernes Landsforening, Anker Boye, der jo i den grad havde svært ved at få armene ned, da han kom ud fra forhandlingslokalet med den tidligere regering. Man havde fået alt – alt. Alligevel var det ikke nok, og det synes hr. Lykketoft så er i orden.

På den måde løber Socialdemokratiet her alt, hvad remmer og tøj kan holde, fuldstændig fra en ansvarlig økonomisk politik, den økonomiske politik, som man selv skitserede. Det er ynkeligt, må jeg sige til hr. Mogens Lykketoft.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Nu har hr. Mogens Lykketoft jo i en række af de svar, vi har fået, sat spørgsmålstejn ved, om den måde, USA griber ting an på, er den rigtige måde. Det sidste, vi nu fik at vide, var i forhold til Irak, at der også var problemer dér.

Nu er det jo således, at vi er flere, der tager rundtomkring i verden og snakker med europæiske parlamentarikere, og der er rundt om i alle NATO's parlamentariske forsamlinger en bred enighed om, at der er store problemer i forhold til Irak.

Der er ikke nogen konkrete planer, det hørte vi også statsministeren sige den anden dag, men vi har dog efter den 11. september oplevet den tidligere regering sige: Vi står skulder ved skul-